

אזהרות בענין שתיית יין שרף (מאת הרה"ג ר' עקיבא איגר זצ"ל) העתקת הכרוז שנדפס בשנת תקצ"ו

- א -

הרי ערי ישראל אדיריהם, שרי התורה נטורי קרתא ורבניהם, חכמיהם, ונבניהם, ראשיהם ונכבדיהם, וכל בית ישראל כלו, שלומכן ישגא לחדא.

חנוני חנוני אתם רעי, שמעו שמוע מלתי ואחותי אשר באזניכם, היום אדברה את אשר חזיתי אספרה, הנה אנכי זקנתי ושבתי, וכחות הגופנים אשר כל הימים אשר אני חי מעט ורעים היו, הנה עתה יום יום יצערו ויחסרו, ע"כ יהיו דברי מעטים, והנני משמיע דברי אתכם אשר כנטל החול וכנטל הכבד יכבדו על לבבי, עצורים זה זמן מה כאש בעצמותי, ולא אוכל אותם עוד. הנה זה שנים לא כבירים חדשות נעשה בארץ לא שערום אבותיכם, כי הוציאו אמנם (בראנטוויינברענער) למצוא (שפירטוס) למסוך ממנו משקה יין שרף על חג הפסח מתפוחי אדמה הנקראים ערדעפפעל **והועד עליהם מבתי דינים** אשר במקומות מושבותם, **שנעשה בדיקדוק החיובי לימי דפסחא**, יש אשר סמכו ונשענו על הדברים שהוגד להם מפי מגידי אמת, ויש המדקדקים אשר לחומר איסור חמץ לא ה' נכון לבם בטוח על עדות אחרים, כי עין בעין ראו מעשי ידי האומן מהחל מעשיהו עד אם כלה לעשות, אפס בכל זאת אחר עבור שנה או שנתיים נודע ונגלה תרמית וערמות האמנים החטאים האלו בנפשותם, והם בעצמם נתנו תודה, כי בשאט נפש וערמת לבם הסתירו עצה, להמשיך אליהם דבר המחמיץ בלתי ידוע גם להעומדים עליהם מהחל ועד כלה, והוא כי הטילו חמץ תוך בארות ואגמים אשר מתוכם שאבו המים אל השפיריטוס, ומאז נודע הדבר כי קשה מאד וכמעט אין ביכולת ידי אמן גם היותר מהיר במלאכתו להוציא שפיריטוס מתפוחי אדמה אלו אשר יהי ראוי לסמוך יין שרף בלתי אם נתחמץ.

ואם כי המצא תמצא עוד אחד או שניים במדינה המתברכים בלבבם לאמר, להם לבדם נתנה הידיעה הזאת, ורוז לא אנס להו לעשות בלתי תערובות חמץ, גם אם לא יפג לבינו מהאמין להם, הנה עכ"פ הם מהמיעוטא דמיעוטא דלא שכיח, ונוסף על כ"ז, אי גם יהיבנא להן כי כן הוא, שנעשה משקה זאת באמת בלי שום תערובות חמץ, **עוד רחוק בעיני ורוחי זרה למשתי אותו ביומא דפסחא מטעם הכמוס עמדי וצפון בקרבי, לא עת לגלותו כיום**, ולבי יהמה כחלילים, בזכרי זאת יאחזוני צירים וחבלים על עם ד' כי יפלו במהמורות, בחבלי עון ובמכשולים גדולים. על כן קמתי והתעוררתי, ואת חצני ננערתי לבלתי התמהמה עוד, לעשות לד' להודיע צערי ויגוני לרבים ולאסור באיסור חמור לשתות ביומא דפסחא יין שרף העשוי בשפיריטוס היוצא מתפוחי אדמה, ועון העובר כעון המסייע יהי כבד מאד, כשותה ומשקה לישראל חמץ דגן גמור, אף אם יהי כתב הכשר שעשוי בלי תערובות חמץ כלל, ואני גוזר על כל הסרים למשמעתי להזהר ממנו ומתערובותו.

ואליכם אישים חרדים אל דבר ה' קולי אקרא¹, כל מי שלמד זמן מה בשיבתי מנעורי עד היום הזה, אף להגדיים שנעשו תיישים, והמה גדולים וטובים ממני, אני מבקש ופוקד בפקודה חזקה, להחזיק במעוז הדבר הזה ולפרסם איסור במקומות ממשלתם, לבל יהי לאבן נגף ולצור מכשול לבית ישראל, ולחכמי הדור כולם הקרובים והרחוקים, ישרים וצדיקים אשר הוקמו והורמו לרעות את עם ד', על נערי נחלי התורה והיראה, אליכם אחי ורבותי אישים דברתי, ומפיל אנכי שאלתי ובקשתי, לשום לב על הדבר הזה ולהסכים דעתכם הגדולה לדעתי הנמוכה והשפלה, להרים המכשלה ולהסיר התקלה, ולאסור איסור על נפש השותה משקה זו ביומא דפסחא, ולפשט איסורו בכל גלילותם, ולכל בני ישראל יהי אור במושבותם, כאשר לא יטמאו נפשם רוחם ונשמתם.

דברי הכותב וחותם לכבוד השם ולכבוד תורתו הק' אשר נתנה לנו ע"י אביר הרועים למורשה, פה פאזען בירח כסלו בעשרים יום בו שנת תקצ"ו לפ"ק.